

PARTIJ VAN DE ARBEID

Bijdrage Zorgdebat - Jop Fackeldey - 4 Maart 2014

Ik ben blij dat u hier met zovelen bent vanavond. Want het gaat vanavond om een onderwerp dat misschien straks wel de kern vormt van de rol die de gemeente in de samenleving heeft: de zorg om de zorg. maar laat ik mij voor zover nodig eerst eens even aan U voorstellen. Ik ben Jop Fackeldey, lijsttrekker voor de Partij van de Arbeid, maar op dit moment ook wethouder voor onder andere wonen, economie en cultuur. Hoewel zorg niet direct in mijn portefeuille zit heb ik me er de afgelopen jaren stevig in verdiept. Want niet alleen was zorg een belangrijk onderdeel van het besturen van de gemeente, ook persoonlijk heb ik er natuurlijk mee te maken.

Vorig jaar is mijn vader overleden, op de mooie leeftijd van 88 jaar. Die laatste periode had hij - in Nijmegen waar ze wonen - veel en intensieve zorg nodig. Ik heb met bewondering en ontroering gezien hoe die zorg gegeven werd, met aandacht voor de persoon. Niet alleen technisch-medisch goed maar met warmte en empathie om da laatste stukje leven zo menselijk mogelijk te maken. Mijn moeder - inmiddels ook 88 - is nu sinds een jaar alleen. Ze woont thuis, zelfstandig is een aanleunvoorziening. Ze is niet de makkelijkste, en heeft best wat zorg en vooral aandacht nodig. En ze weten haar in te pakken en hebben begrip voor haar moeilijke momenten. Ik ben ontzettend dankbaar dat een kleine groep van vaste verzorgers zich professioneel en betrokken om haar bekommert, daar waar ik te ver weg zit om dat iedere dag te kunnen doen.

Dat soort ervaringen tekent ook de bril waardoor ik naar het beleid op het gebied van de zorg keek en kijk. De afgelopen jaren hebben de PvdA wethouders en de fractie pal gestaan voor effectief sociaal beleid. We hebben er bijvoorbeeld voor gezorgd dat het pakket individuele Wmo voorzieningen herijkt werd met behoud van huishoudelijke hulp. Daarnaast heeft de gemeenteraad op initiatief van de PvdA een transitiebudget van 4,5 miljoen euro gereserveerd om zo de decentralisaties in het sociale domein (Participatiewet, Jeugdhulp, Awbz/Wmo en Passend onderwijs) op een goede manier vorm te kunnen geven.

De PvdA vond en vindt dat we moeten blijven investeren in een sociaal rechtvaardige samenleving, zonder dat onze (achter)kleinkinderen daarvoor de rekening gepresenteerd krijgen.

Komende 4 jaar willen we daar mee door gaan. We willen samen blijven bouwen aan een samenleving die zich verantwoordelijk voelt voor elkaar. Daarbij hoort dat we fatsoenlijke

zorg behouden voor iedereen. Ook voor wie weinig te besteden heeft. Hoe dat precies uit zal pakken weten we nog niet. Als andere partijen u wel concrete beloftes doen over behoud van precies de huidige zorg: vraag die partijen naar de financiële onderbouwing van die beloftes, en u zult merken dat die er niet is. Maar we hebben daarbij wel onze uitgangspunten.

We willen vóór alles de zorg dichtbij de mensen organiseren. De PvdA denkt dat het kan. Door in plaats van de zogenaamde marktwerking goede afspraken te maken met vertrouwde zorginstellingen die hier in Lelystad op goede zorg kunnen blijven leveren. We besteden geld zo veel mogelijk aan daadwerkelijke zorg, en zo weinig mogelijk aan management, organisatie en andere overhead. We gaan dus niet verder mee doen in

allerlei aanbestedingsprocedures als dat niet nodig is. We hebben een voorkeur voor langlopende contracten met betrouwbare partners. Behoud van lokale werkgelegenheid is een belangrijk element bij de keuze van de zorgaanbieder. Concurrentie levert lokaal helemaal niets op, het is eerder geldverspilling. De schaalgrootte laat een dergelijk proces ook helemaal niet toe. In plaats van aanbesteden kunnen we beter afspraken maken en sturen op kwaliteitsnormen om elkaar scherp te houden.

Maar we moeten wel eerlijk zijn. Er is veel minder geld beschikbaar. De rijksoverheid bezuinigt. En dat betekent dat we veel meer dan vroeger een beroep zullen moeten doen op uw directe omgeving, op familie en vrienden. De PvdA ziet ook voordelen, het kan - als we dat goed regelen - ook een isolement of eenzaamheid voorkomen. Want eenzaamheid is nog steeds een topprobleem. Maar er zijn wel grenzen. Uw familie en uw omgeving hoeft niet uw hulpverlener of persoonlijk verzorger te worden. Voor lichamelijke verzorging bijvoorbeeld blijven professionals verantwoordelijk. Waar overheidszorg vervangen kan worden door oplossingen vanuit “*eigen kracht*”, heeft dat laatste de voorkeur. Echter een beroep op “*eigen kracht*” is echt niet in iedere situatie mogelijk of realistisch, en het mag dus nooit een makkelijk excuus worden om botte bezuinigen op noodzakelijke zorg door te voeren. Hoedt u voor partijen die op iedere vraag over de zorg een antwoord over “*eigen kracht*” geven!

We weten daarbij - ik heb u mijn eigen ervaringen daarvan gegeven - dat zorgverleners in de frontlijn bij uitstek in staat zijn om de beste oplossing voor problemen van gezinnen en individuen te selecteren. Frontlijnmedewerkers krijgen daarom alle ruimte, ook voor mogelijk onconventionele oplossingen. Vertrouwen geven aan zorgprofessionals betekent ook dat we proberen ze zo weinig mogelijk met uitvoeringsregels dwars te zitten. En dat

de politiek niet bij ieder incident meteen een nieuwe controlebureaucratie optuigt. Want we moeten er voor zorgen dat werken in de zorg aantrekkelijk blijft. Meer eigen verantwoordelijkheid voor de zorgverleners, met je collega's regelen hoe je je werk doet en zelf integraal verantwoordelijk zijn voor het welzijn van je klanten. Dat werkt, naar 2 kanten.

Ik denk dat het van belang is dat het daarbij van belang is dat we ook degene die zorg nodig heeft keuzevrijheid laten. Thuiszorg bijvoorbeeld moet een keuze kunnen blijven, ook als die zorg intensief is. Ik heb aan mijn vader gezien hoe belangrijk het kan zijn om als je dat niet wilt tot het laatst thuis te kunnen blijven. Aanleunzorg thuis zorgt er bovendien voor dat een kind ook weer eens bij vader of moeder als kind op bezoek kan komen, in plaats van alleen maar als er iets moet gebeuren. Dat vraagt van de gemeente en de woningbouwcorporatie om na te denken over het realiseren van aanleun-zorgappartementen, dat vraagt om zaken als maaltijd en zorgservice op afroep. Maar juist dat kunnen we gezamenlijk als gemeente en instellingen beter organiseren dan dat we op prijs gaan aanbesteden.

Veel mensen nemen zelf een deel van de zorg voor geliefden op zich. Die mantelzorg is enorm belangrijk, zowel voor de verzorgde als voor de mantelzorger, maar ook voor de samenleving als geheel. Mantelzorg koesteren we dus, en wij zullen ons sterk verzetten tegen nieuwe verplichtende elementen.

Voorzieningen als respijtzorg horen daarbij. Want de belastbaarheid van mantelzorgers wordt nog wel eens onderschat. Mantelzorg,

daar kies je niet voor, dat ben je. En dat verdient onze steun!

Voor meer informatie zie:

** Het PvdA verkiezingsmagazine - neem mee of kijk online op blad.pvdalelystad.nl*

** De actualiteiten op onze website lelystad.pvda.nl*

** Ons verkiezingsprogramma op zorg.pvdalelystad.nl*

Of mail Jop op jop@pvdalelystad.nl